

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2303/2021
01.12.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиља АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Константин Ранков, адвокат из ..., против туженог ГГ из ..., чији је пуномоћник Милан Пајташев, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1328/21 од 26.05.2021. године, на седници већа одржаној 01.12.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1328/21 од 26.05.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П1 1360/20 од 25.03.2021. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиља којим су тражиле да се обавезе тужени да им исплати износе ближе одређене у овом ставу изреке, са законском затезном каматом од 04.12.2011. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезане су тужиље да туженом солидарно накнаде трошкове поступка у износу од 27.526,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1328/21 од 26.05.2021. године, ставом првим изреке, усвојена је жалба тужиља и првостепена пресуда преиначена тако што је обавезан тужени да тужиљама исплати појединачне одређене износе са законском затезном каматом од 04.12.2011. године до исплате, као и да тужиљама накнади трошкове поступка у износу од 42.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, док је одбијен захтев туженог за накнаду трошкова парничног поступка. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиљама накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 24.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, у радном спору, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, док према члану 479. став 6. ЗПП против одлуке другостепеног суда у којем је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради исплате поднета је 14.10.2020. године. Вредност предмета спора у односу на сваку тужилу појединачно не прелази највиши износ од 60.458,73 динара.

Имајући у виду да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које се по закону не може поднети, затим да предметни спор није спор из наведене законске одредбе члана 441. ЗПП, нити се ради о потраживању у новцу у радном спору, с обзиром да тужени није послодавац, већ је физичко лице, односно ликвидациони управник против кога су тужиле поднеле тужбу са наводом да им је својим поступањем проузроковао штету. По оцени овог суда не ради се о радном спору, нити о спору из радног односа, а самим тим ни потраживању из радног спора, па се на ову врсту спорова примењују правила о спору мале вредности у смислу цитиране одредбе члана 468. став 1. ЗПП.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, те је ревизија туженог недозвољена применом члана 479. став 6. ЗПП.

Без обзира што је одлука преиначена, у ком случају би по измењеном члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била увек дозвољена, у овом случају ревизија није дозвољена јер је у посебној глави Закона о парничном поступку који регулише поступак у спору мале вредности прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

На основу члана 413. ЗПП у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**